

Piotr Janicki

Dumna zmierzanina

Człowiek, jak pierwszy poruszyciel, chciałby to czy tamto.

W obu wariantach możliwy jest świat (dziękuję ci za twoją nieustającą pracę,
 pierwszy poruszycielu; skądinąd wiemy, że całymi dniami przesiaduje z kulawą
 parką: swoim królestwem oraz nieludzkim wysiłkiem i ta parka głądzi: jak daleko dziś
 doszedłeś, a wtedy on odpowiada, że do planszy, w której sierpówki lecą nad szkołą
 w dniu wyboru butów).

Moje bieżące myśli

W pudełku nade mną stoją donaty z polewą kakaową i pasemkami białego lukru
 w rzędach co grubość palca.

Ich drażniący zapach unosi się w naszym kontenerze od marcowego Dnia Kobiet.
 Wpisałem nazwę miesiąca, żeby nie dodawać nic więcej do obrazu tego leniwego
 roku, w którym można każdorazowo wskazać powód dla nawet nieznacznego następstwa;
 na przykład już drugi kwadrans od wiejącego na ziemi wiatru na niebie kitwaszą się chmury.

PIOTR JANICKI

– poeta mieszkający w Supraślu, w latach 2005–2009 współtworzył poetycki zin *Cyc Gada*. Autor czterech tomów: *Nadal aksamit* (2006), *Wyrazy uznania* (2014), *13 sztuk* (2016) oraz tomu poetyckiego bez tytułu, określanego mianem *Psiej książki* (2018). Laureat Nagrody Literackiej Gdynia 2015 w kategorii poezja za *Wyrazy uznania*, w 2017 roku nominowany do Wrocławskiej Nagrody Po-

etyckiej „Silesius” w kategorii książka roku za *13 sztuk*, w 2019 roku zdobywca Nagrody Literackiej Prezydenta Miasta Białegostoku im. Wiesława Kazaneckiego za *Psią książkę*.

Zapytany o swój biogram, odpowiedział: „Urodzony w 1974 roku w Białymstoku. Mieszka nad rzeką. Ulubione perfumy: BOSCH. Ulubione zwierzę: słoń z wody”.

fot. Mona Al-Kaber